

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	9
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	13
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	16
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	17
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ	20
PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	23
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	24
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ	26

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 17/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy komornik może prowadzić egzekucję przeciwko dłużnikowi Waldemarowi B. z nieruchomości lokalowej aktualnie stanowiącej własność osoby trzeciej Przemysława G. a powstałej z połączenia dwóch nieruchomości lokalowych stanowiących w chwili połączenia własność osoby trzeciej Przemysława G.:

- nieruchomości lokalowej położonej w P. przy ulicy M. objętej księgą wieczystą (...) Sądu Rejonowego w P. nabytej w drodze umowy sprzedaży zawartej pomiędzy Jagodą B. a osobą trzecią Przemysławem G., która to umowa sprzedaży wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 6 maja 2008 r., sygn. akt I C 223/07 została uznana za bezskuteczną w stosunku do wierzyciela celem umożliwienia zaspokojenia wierzytelności przysługującej wierzycielowi w stosunku do Waldemara B., Marceli B., Marka S., Zofii S. wynikających z:

- nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w B. z dnia 20 grudnia 2000 r. sygn. akt VI Ng 3980/00, w zakresie należności głównej w kwocie 28.430,10 zł z odsetkami ustawowymi, kosztami postępowania sądowego w kwocie 8.271,93 zł,

- z kosztów postępowania egzekucyjnych w sprawie II KM 358/02 przez Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w P. w kwocie 2000 zł i w sprawie I KM 573/05 przez Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w P. w kwocie 1.800 zł,

- z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w B. z dnia 20 grudnia 2000 r., sygn. akt VI Ng 4220/00, w zakresie należności głównej w kwocie 27.581,70 zł z odsetkami ustawowymi, kosztami postępowania sądowego w kwocie 8.216,02 zł,

- z kosztów wynikających z postępowań egzekucyjnych w sprawie II KM 356/02 przez Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w P. w kwocie 2000 zł i w sprawie I KM 574/05 przez Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w P. w kwocie 1.800 zł,

- nieruchomości lokalowej położonej w P. przy ulicy M. objętej księgą wieczystą (...) Sądu Rejonowego w P. nabytej w drodze umowy sprzedaży zawartej pomiędzy Wojciechem B. a osobą trzecią Przemysławem G., która to umowa sprzedaży wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 stycznia 2008 r., sygn. akt I C 196/07 została uznana za bezskuteczną w stosunku do wierzyciela celem umożliwienia zaspokojenia wierzytelności przysługującej wierzycielowi w stosunku do Waldemara B., Marceli B., Marka S., Zofii S. wynikających z:

- nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w B. w sprawie VI Ng 3930/00,

- nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w B. w sprawie VI Ng 3970/00,

- nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w B. w sprawie VI Ng 3960/00,

- nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w B. w sprawie VI Ng 3970/00,

- nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w B. w sprawie VI Ng 3980/00,

- wyroku Sądu Rejonowego w B. w sprawie VI GC 408/02,

czy też komornik powinien umorzyć postępowanie egzekucyjne z nieruchomości na podstawie art. 825 pkt 3 k.p.c. z uwagi na brak tytułów zezwalających na prowadzenie egzekucji z nieruchomości położonej w P. przy ulicy M. zapisanej w księdze wieczystej Sądu Rejonowego w P. nr (...)?"

III CZP 18/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Na czyją rzecz powinien nastąpić wpis do księgi wieczystej hipoteki przymusowej, zabezpieczającej wierzytelności (należności) z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników - art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.) w zw. z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291 z późn. zm.)?”

III CZP 19/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy po zmianie art. 41 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, dokonanej ustawą z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2004 r. Nr 62, poz. 1691) wierzyciel, którego dłużnikiem jest tylko jeden z małżonków, może domagać się uznania czynności prawnej dokonanej przez dłużnika i jego małżonka za bezskuteczną na podstawie art. 527 § 1 k.c. w sytuacji, gdy przedmiot tej czynności

prawnej wchodził w skład majątku wspólnego, a zobowiązanie zostało zaciągnięte przez dłużnika bez zgody jego małżonka?"

III CZP 20/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy sprawa o zmianę zawartego w wyroku orzekającym rozwód rozstrzygnięcia o miejscu pobytu dziecka podlega rozpoznaniu w składzie jednego sędziego bez udziału ławników, czy w składzie jednego sędziego z udziałem ławników?"

III CZP 21/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy w świetle uchwały składu 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 stycznia 2011 r., I OPS 3/10, zgodnie z którą § 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 1 marca 1945 r. w sprawie wykonania dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. z 1945 r. Nr 10, poz. 51 ze zm.) może stanowić podstawę do orzekania w drodze decyzji administracyjnej o tym, czy dana nieruchomość lub jej część wchodzi w skład nieruchomości ziemskiej, o której mowa w art. 2 ust. 1 lit. e) dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 17 ze zm.), jest dopuszczalna droga sądowa w sprawie, której przedmiotem jest ustalenie czy część nieruchomości wchodzi w skład nieruchomości ziemskiej, i czy w związku z tym przeszła z mocy prawa na własność Skarbu Państwa na cele reformy rolnej w trybie art. 2 ust. 1

lit. e) powołanego dekretu z 6 września 1944 r., w świetle art. 2 § 3 k.p.c., w sytuacji, gdy niezaskarżoną decyzją Wojewody wydaną w sprawie z wniosku osoby zainteresowanej o stwierdzenie, że zespół pałacowo-parkowy nie podlegał działaniu przepisów dekretu z 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej, umorzono postępowanie na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. z powołaniem się na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 marca 2010 r., sygn. akt P 107/08, w którym Trybunał umorzył postępowanie ze względu na utratę mocy obowiązującej aktu normatywnego w postaci rozporządzenia z dnia 1 marca 1945 r. w sprawie wykonania dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. z 1945 r. Nr 10, poz. 51 ze zm.) w tym w zakresie § 5 ust. 1 tego rozporządzenia?"

III CZP 22/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy administrowanie przez jednostkę samorządu terytorialnego – na zasadach komercyjnych – nieruchomością wspólnoty mieszkaniowej, której to wspólnoty ta jednostka samorządu terytorialnego jest także członkiem-stanowi wykonywanie zadań o charakterze użyteczności publicznej w rozumieniu przepisu art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43 z późn. zm.) w związku z przepisem art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)?"

III CZP 23/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy po upływie terminu określonego w art. 21 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze dłużnik, który mimo upływu określonego we wskazanym przepisie terminu nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, jest w dalszym ciągu obowiązany złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości?"

III CZP 24/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy w świetle treści przepisu art. 618 § 2 k.p.c. dopuszczalne jest po wszczęciu postępowania o podział majątku wspólnego prowadzenie odrębnego postępowania pomiędzy byłymi małżonkami i osobami trzecimi o uzgodnienie z rzeczywistym stanem prawnym treści księgi wieczystej w zakresie działu II, prowadzonej dla nieruchomości, co do której istnieje spór w przedmiocie jej przynależności do majątku wspólnego?

2) Czy wydane na podstawie art. 685 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c. prawomocne postanowienie wstępne ustalające, że dana nieruchomość nie wchodzi w skład majątku wspólnego wiąże Sąd w sprawie później wszczętej pomiędzy byłymi małżonkami z udziałem osób trzecich o uzgodnienie z rzeczywistym stanem prawnym treści księgi wieczystej w zakresie działu II, prowadzonej dla tejże nieruchomości?"

III CZP 25/11

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy umieszczenie osadzonego w celi o powierzchni przypadającej na jedną osobę mniejszej niż 3 m² stanowi naruszenie dóbr osobistych i czy przesłanką zadośćuczynienia, o którym mowa w art. 448 k.c., jest w takim wypadku tylko bezprawność, czy także wina?"

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 117/10 – z dnia 18 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

W sprawie o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika (art. 787 k.p.c.) nie jest dopuszczalne stosowanie domniemania faktycznego przy ustalaniu, że stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała za zgodą małżonka dłużnika.

III CZP 138/10 – z dnia 18 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie

O odrzuceniu ponownego wniosku o wyłączenie sędziego opartego na tych samych okolicznościach (art. 53¹ k.p.c.) orzeka sąd w składzie trzech sędziów zawodowych, bez udziału sędziego, którego wniosek dotyczy.

III CZP 139/10 – z dnia 18 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

Postanowienie sądu opiekuńczego określające stałe i powtarzające się kontakty z dzieckiem w obecności osoby wykonującej nad nim pieczę podlega wykonaniu na podstawie art. 1051 k.p.c.

III CZP 140/10 – z dnia 18 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi

Od postanowienia sądu pierwszej instancji w przedmiocie przyznania wynagrodzenia zarządcy (art. 939 § 1 w związku z art. 615 k.p.c.) przysługuje apelacja.

III CZP 141/10 – z dnia 18 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie:

"Czy przewidziany w art. 1046 § 4 k.p.c. obowiązek gminy do wskazania tymczasowego pomieszczenia, w przypadku wykonywania obowiązku opróżnienia lokalu służącego zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika na podstawie tytułu wykonawczego, z którego nie wynika prawo dłużnika do lokalu socjalnego lub zamiennego, powoduje odpowiedzialność gminy na podstawie art. 417 § 1 k.c. wobec właściciela lokalu podlegającego opróżnieniu w sytuacji, gdy gmina nie wskaże takiego pomieszczenia tymczasowego?"

postanowiono przekazać zagadnienie do rozstrzygnięcia powiększonemu składowi Sądu Najwyższego.

III CZP 1/11 – z dnia 30 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku:

"Czy Agencji Nieruchomości Rolnych, działającej na rzecz Skarbu Państwa, przysługuje na podstawie art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. Nr 64, poz. 592) prawo pierwokupu nieruchomości, która częściowo składa się z gruntów o przeznaczeniu rolniczym, a częściowo z gruntów o charakterze nierolniczym?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 3/11 – z dnia 30 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów na

pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

"Czy dopuszczalne jest w postępowaniu sądowym prowadzonym w sprawie o ustalenie wysokości opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste rozszerzenie powództwa o ustalenie wysokości opłaty rocznej od udziałów w użytkowaniu wieczystym przysługujących innym niż strona powodowa współużytkownikom wieczystym – w sytuacji, gdy powyżsi współużytkownicy wieczysti nie złożyli wniosku do samorządowego kolegium odwoławczego o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej jest bezzasadna lub zasadna w innej wysokości i w tym zakresie samorządowe kolegium odwoławcze nie wydało orzeczenia w trybie art. 79 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 6/11 – z dnia 30 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu:

"Jakimi przesłankami powinien kierować się Sąd rozpoznając wniosek o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty (art. 492 § 3 k.p.c.)?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 131/10 – z dnia 30 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

„Czy ustanowiony przez Sąd kurator spadku jest uprawniony do zastępowania zmarłego powoda w procesie o zasądzenie na jego rzecz zadośćuczynienia?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 136/10 – z dnia 30 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów

na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu:

"Czy uprawnionym w rozumieniu art. 991 k.c. jest również spadkobierca, który został powołany do spadku z ustawy,

i w przypadku udzielenia odpowiedzi pozytywnej

czy wartość gospodarstwa rolnego, będącego przedmiotem umowy darowizny, zawartej w związku z zaprzestaniem działalności rolniczej darczyńców i dla nabycia świadczeń z ubezpieczenia społecznego rolników uwzględnia się przy ustalaniu zachowku?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 112/10 – z dnia 31 marca 2011 r. pełnego składu Izby Cywilnej na pytanie prawne składu 7 sędziów Sądu Najwyższego

1. Do roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej ostateczną decyzją administracyjną wydaną przed dniem 1 września 2004 r., której nieważność lub wydanie z naruszeniem art. 156 § 1 k.p.a. stwierdzono po tym dniu, ma zastosowanie art. 160 § 1, 2, 3 i 6 k.p.a.

2. Jeżeli ostateczna wadliwa decyzja administracyjna została wydana przed dniem wejścia w życie Konstytucji, odszkodowanie przysługujące na podstawie art. 160 § 1 k.p.a. nie obejmuje korzyści utraconych wskutek jej wydania, choćby ich utrata nastąpiła po wejściu w życie Konstytucji.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

II CSK 248/10 – wyrok z dnia 10 listopada 2010 r.

Najbliższym członkom rodziny zmarłego nie przysługuje roszczenie o zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę na podstawie art. 446 § 4 k.c., gdy śmierć nastąpiła na skutek deliktu przed dniem 3 sierpnia 2008 r.

I CSK 692/09 – wyrok z dnia 25 listopada 2010 r.

W razie zbycia prawa użytkowania wieczystego w ciągu roku kalendarzowego zbywca jest zobowiązany do uiszczenia właścicielowi opłaty rocznej w rozmiarze odpowiadającym rzeczywistemu okresowi korzystania przez niego z nieruchomości obciążonej tym prawem (art. 238 k.c.).

V CSK 163/10 – wyrok z dnia 8 grudnia 2010 r.

Wpis na rachunku bankowym stanowi materialnoprawną przesłankę rozporządzenia przez posiadacza rachunku środkami pieniężnymi.

IV CSK 248/10 – postanowienie z dnia 9 grudnia 2010 r.

Przepis art. 5 k.c. nie może stanowić podstawy nieuwzględnienia zarzutu nieważności testamentu z powodu sporządzenia go w stanie wyłączającym świadome i swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli.

I CSK 114/10 – wyrok z dnia 16 grudnia 2010 r.

Zobowiązanie gwarancyjne wykonawcy robót budowlanych, obejmujące wady tych robót, może ulec przekształceniu w zobowiązanie pieniężne na podstawie art. 32 § 2 prawa upadłościowego z 1934 r. (art. 91 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, Dz. U. Nr 60, poz. 535 ze zm.), jeżeli wady tych robót powstały przed ogłoszeniem upadłości wykonawcy.

I CSK 182/10 – postanowienie z dnia 12 stycznia 2011 r.

Zakres kompetencji organów oraz reprezentację parafii Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej określa Zasadnicze Prawo Wewnętrzne tego Kościoła oraz jego Regulamin Parafialny.

III CZP 127/10 – postanowienie z dnia 13 stycznia 2011 r.

Oplatę stałą w kwocie 150 zł na podstawie art. 43 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) pobiera się od zmiany treści ograniczonego prawa rzeczowego, a nie od zmiany treści wpisu tego prawa. Wpis zmierzający do ujawnienia zmiany wierzyciela hipotecznego jest "innym wpisem" w rozumieniu art. 44 ust. 1 pkt 6 tej ustawy.

II CSK 343/10 – wyrok z dnia 14 stycznia 2011 r.

Waloryzacja sądowa renty płaconej na podstawie umowy ubezpieczenia renty odroczonej (art. 358¹ § 3 k.c.) wyłącza możliwość podwyższenia takiej renty w oparciu o postanowienia przewi-

dujące waloryzację umowną i zamieszczone w umowie ubezpieczenia (art. 805 k.c.).

V CSK 173/10 – wyrok z dnia 19 stycznia 2011 r.

Umowa o pośrednictwo w obrocie nieruchomościami zawarta z osobą nie mającą uprawnień do wykonywania zawodu pośrednika w obrocie nieruchomościami jest nieważna.

I CSK 218/10 – wyrok z dnia 20 stycznia 2011 r.

Postanowienia regulaminu, jako ustalonej przez jedną ze stron szczególnej postaci wzorca umowy (art. 384 § 1 k.c.), podlegają kontroli abstrakcyjnej w postępowaniu o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, wszczętym także przez podmiot niezwiązany umową z podmiotem posługującym się wzorcem (art. 479³⁸ k.p.c.).

IV CSK 308/10 – wyrok z dnia 26 stycznia 2011 r.

Niepubliczny zakład opieki zdrowotnej może na podstawie art. 430 k.c. ponosić odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną z winy lekarza prowadzącego indywidualną praktykę lekarską, która powstała przy wykonywaniu czynności na podstawie łączącej ich umowy o świadczenie usług medycznych.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 4/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy zawarte w przepisie art. 575 § 1 k.p.k. stwierdzenie, że "wyrok łączny traci moc" oznacza, że tracą moc wszystkie rozstrzygnięcia zawarte w tym wyroku, odnoszące się do wszystkich orzeczonych w nim kar łącznych, czy też traci moc tylko ta część wyroku łącznego, która dotyczy kary łącznej, co do której z przyczyn materialnych, określonych w art. 85 k.k., zachodzi konieczność nowego jej ukształtowania?"

I KZP 5/11

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Kołobrzegu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy sprawcą przestępstwa określonego w przepisie art. 193 k.k. może być właściciel mieszkania, do którego się wdziera albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca takiego nie opuszcza?"

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 1/11 – z dnia 23 marca 2011 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich:

„Czy w sprawach z oskarżenia publicznego – w razie uniewinnienia oskarżonego lub umorzenia przeciwko niemu postępowania - sąd na zasadzie art. 632 pkt 2 k.p.k. obciąża Skarb Państwa rzeczywistymi, udokumentowanymi kosztami obrony z wyboru poniesionymi przez oskarżonego, czy kosztami wynikającymi z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 ze zm.)?”
postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 28/10 – z dnia 23 marca 2011 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Artykuł 454 § 2 k.p.k. zakazuje sądowi odwoławczemu orzeczenia surowszej kary pozbawienia wolności jedynie wówczas, gdy zmiana ustaleń faktycznych miałaby wpływ na zaostrzenie tej kary.

I KZP 29/10 – z dnia 23 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie:

„Czy w przypadku objęcia wyrokiem łącznym przynajmniej jednej, orzeczonej przy zastosowaniu art. 343 § 2 pkt 2 k.p.k. kary powyżej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, określone w art. 343 k.p.k. przesłanki warunkowego

zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wyłączają ograniczenia określone w art. 69 k.k. przy orzekaniu kary łącznej (art. 89 k.k.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 31/10 – z dnia 23 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Zawarty w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39 ze zm.) termin „odpowiedzialność karna” oznacza wyłącznie odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

I KZP 32/10 – z dnia 23 marca 2011 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Dowodami uzyskanymi w wyniku kontroli operacyjnej, zarządzanej postanowieniem Sądu, wydanym na podstawie art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708 ze zm.), które pozwalają na wszczęcie postępowania karnego lub mają znaczenie dla toczącego się postępowania karnego (art. 17 ust. 15 tej ustawy), są jedynie dowody dotyczące przestępstw, określonych w jej art. 17 ust. 1, które zostały wskazane w postanowieniu o zastosowaniu kontroli operacyjnej lub w postanowieniu o udzieleniu tzw. zgody następczej, w tym wydanej także w toku kontroli operacyjnej (art. 17 ust. 3 ustawy), a popełnionych przez osobę, której dotyczyła zgoda pierwotna i osobę, co do której wydano zgodę następczą.

I KZP 33/10 – z dnia 23 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku:

„Czy okoliczność, iż sędzia w trakcie sądenia sprawy był czasowo delegowany do pełnienia funkcji administracyjnej w Ministerstwie Sprawiedliwości na podstawie art. 77 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.), nie wykonując w tym okresie żadnych czynności w sprawie o charakterze merytorycznym bądź formalnym, powoduje, że należy go traktować jako osobę nieuprawnioną do wydania orzeczenia w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k.?”
postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

SDI 12/10 – wyrok z dnia 15 lipca 2010 r.

Materialnoprawna podstawa przypisania odpowiedzialności dyscyplinarnej, tak jak każdej odpowiedzialności represyjnej, musi być oparta w przepisie rangi ustawowej, a jedynie ewentualnie uzupełniona o przepisy podustawowe albo zawarte w uchwałach organów korporacyjnych.

III KK 250/10 – postanowienie z dnia 15 grudnia 2010 r.

1. Dziennikiem jest ogólnoinformacyjny druk periodyczny, a także przekaz za pomocą dźwięku oraz dźwięku i obrazu.

2. Przekaz za pośrednictwem Internetu, jeżeli spełnia wymogi określone w treści art. 7 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24 ze zm.) jest prasą, a interwał czasowy w jakim się pojawia determinuje to, czy jest to dziennik, czy też czasopismo w rozumieniu art. 7 ust. 2 pkt 2 prawa prasowego.

3. Dzienniki i czasopisma przez to, że ukazują się w formie przekazu internetowego nie tracą znamion tytułu prasowego, i to zarówno wówczas, gdy przekaz internetowy towarzyszy przekazowi utrwalonemu na papierze, drukowanemu, stanowiąc inną, elektroniczną jego postać w systemie *on line*, jak i wówczas, gdy przekaz istnieje tylko w formie elektronicznej w Internecie, ale ukazuje się tylko periodycznie, spełniając wymogi, o których mowa w art. 7 ust. 2 prawa prasowego.

4. Prasy ukazującej się w Internecie nie wolno utożsamiać (z

witryną internetową). Ustawodawca nie nałożył obowiązku rejestracji na strony czy witryny internetowe, a objął tym obowiązkiem jedynie prasę, a ściślej rzecz biorąc dzienniki i czasopisma.

III KK 181/10 – postanowienie z dnia 4 stycznia 2011 r.

1. Przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu.

2. Przypisanie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. wiąże się z wykazaniem, że sprawca obejmował swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim kierunkowym wprowadzenie w błąd innej osoby oraz to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

3. Do naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. nie dochodzi wówczas, gdy sąd odwoławczy odnosi się do zarzutów apelacyjnych na wystarczającym poziomie szczegółowości, jednak w swej argumentacji przedstawia błędny pogląd prawny w zakresie interpretacji przepisów prawa karnego materialnego lub procesowego. W takim wypadku kasacja, która przecież zawsze sporządzana jest przez podmioty kwalifikowane powinna podnosić zarzuty naruszenia tych przepisów materialnych lub procesowych, które zostały przez sąd odwoławczy błędnie zinterpretowane, o ile naruszenia te mają charakter rażący.

I KZP 29/10 – postanowienie z dnia 23 marca 2011 r.

Objęcie wyrokiem łącznym kary powyżej 2 lat pozbawienia

wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania – orzeczonej przy zastosowaniu art. 343 § 2 pkt 2 k.p.k. – nie zmienia reguł warunkowego zawieszania wykonania kary łącznej określonych w art. 89 k.k., które może nastąpić jedynie wówczas, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69 k.k.

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III UZP 1/11

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w celu wznowienia postępowania na podstawie art. 114 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) organ rentowy powinien wydać postanowienie o wznowieniu postępowania (art. 149 § 1 k.p.a. w związku z art. 124 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych)?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

II UZP 2/11 – z dnia 3 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Za każdy rok pełnienia służby w latach 1944-1990 w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425 ze zm.), emerytura wynosi 0,7 % podstawy jej wymiaru (art. 15b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 ze zm.), co oznacza, że wysokość emerytury wyliczanej wyłącznie za okresy pełnienia takiej służby może być niższa od 40 % podstawy wymiaru tego świadczenia.

II UZP 8/10 – z dnia 3 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy niepubliczna uczelnia działająca na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 ze zm.) jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie

działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 ze zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I UZP 3/10 – z dnia 23 marca 2011 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (organu rentowego) wydanej na podstawie art. 83a ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) w przedmiocie nieważności decyzji przysługuje odwołanie do właściwego sądu pracy i ubezpieczeń społecznych;

i postanowiono nadać jej moc zasady prawnej.

I UZP 2/11 – z dnia 24 marca 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

Brak orzeczenia organu odwoławczego o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, o którym mowa w art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) nie pozbawia ubezpieczonego prawa do odsetek za opóźnienie w wypłacie świadczenia.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WZ 53/10 – postanowienie z dnia 19 stycznia 2011 r.

Bez zaistnienia „szczególnie uzasadnionego wypadku”, o którym mowa w art. 238 § 1 k.p.k., a który każdorazowo należy wykazać, przedłużenie kontroli i utrwalania rozmów telefonicznych na okres „najwyżej dalszych 3 miesięcy”, jest niedopuszczalne.

WZ 5/11 – postanowienie z dnia 10 lutego 2011 r.

Postanowienie sądu o wydaniu albo odmowie wydania oskarżonemu listu żelaznego (art. 281 k.p.k.) jest niezaskarżalne.